

22. BÖLÜM

Küçük grup tartışma becerileri

Matthew D. Deibel^{1,2} and Mary Jo. Wagner^{2,3}

¹*Emergency Care Center, Covenant HealthCare, Saginaw, MI, USA*

²*Division of Emergency Medicine, Michigan State University College of Human Medicine, East Lansing, MI, USA*

³*Synergy Medical Education Alliance, Emergency Medicine Residency Program, Saginaw, MI, USA*

*Çeviri: Prof. Dr. Mehmet ÜSTÜNDAĞ,
Uzm. Dr. Abdullah ŞEN*

Küçük grup ortamında yapılan tartışmalar, tıp eğitim programlarında yaygın olarak kullanılan oldukça etkili eğitim teknikleridir. Öğrenme süreci pasif olmaktan ziyade aktiftir. Birçok farklı ortamda başarılı olan küçük grup tartışmaları örneğin ileri kardiyak yaşam desteğini öğretirken, simülasyon eğitimi sırasında ve hatta bazı durumlarda eğitici oturumların yerini alabilir. Büyük bir grup, hedefleri gerçekleştirmek ve küçük grup tartışmalarının avantajını kazanmak için bölünebilir. Küçük bir grup tartışmasının değerli anahtarı, sadece bir tartışma yapmaktır. Etkin bir lider kolaylaştırıcı olarak işlev görür ve öğrencileri kendi cevaplarıyla aktif bir şekilde geliştirmeye teşvik eder.

Küçük grup tartışmaları, öğrencilere öğrenmeye daha fazla katılma fırsatı verir ve bu sayede akılda kalmayı artırır. Çalışmalar, aktif bir öğrencinin daha etkili bir öğrenen olduğunu ve akılda tutma şansının çok daha yüksek olduğunu göstermektedir [1, 2]. Dersle kıyaslandığında, bu eğitim tekniği kullanılarak aynı miktarda daha az malzeme kapsanabilir. Ancak, öğrenci konuyu tartışmak ve kavramsallaştırmak zorunda kaldığı için daha derin ve daha kalıcı bir anlayış gelişir. Araştırmalar grup etkileşiminin öğrenci öğrenimini teşvik ettiğini ve aynı zamanda yeni bilgileri mevcut bilgilerle bütünleştirerek uzun vadeli akılda tutmayı geliştirdiğini göstermektedir[3, 4].

Practical Teaching in Emergency Medicine, İkinci Baskı. Düzenleyen: Robert L. Rogers, Amal Mattu, Michael E. Winters, Joseph P. Martinez ve Terrence M. Mulligan. © 2013 John Wiley & Sons, Ltd. 2013'te John Wiley & Sons, Ltd. tarafından yayımlandı

geri bildirim, intern öğrencinin eğitim portföyündeki veya dosyalarındaki bilgilerin özetlenmesi için mükemmel bir fırsattır.

Performans, öğrencinin değerlendirmesinin en önemli parçasıdır. Bu, daha çok öğrenci tarafından verilen bireysel cevaplara dayalıdır. Performans, öğrencinin anlayışlı soruları kullanmasını ve ek tartışma noktaları ortaya koyma yeteneğini de içerebilir.

Kolaylaştırıcı performansı için geri bildirim, oturumda veya genel öğretim değerlendirmesinin bir kısmında anlık olabilir. Her iki durumda da, öğretim elemanının bir kolaylaştırıcı olarak neyi iyi yaptığı ve nelerin iyileştirilmesi gerektiği konusunda geri bildirim alması önemlidir. Geri bildirim, daha önce gözden geçirilen özellikler ve teknikler ile birlikte tartışmayı sorunsuz bir şekilde tutma yeteneğini içermelidir.

Sonuç

Küçük grup tartışması birçok ortamda etkili bir eğitim öğretim aracıdır. Öğrenme sürecine katılım, bir konu alanında ilgiyi ve birikimi artırabilir. Daha önce öğretilen kavramların derinlemesine tartışılması için kullanışlıdır, küçük grup tartışması, doğru sorgulama ve eleştirel düşünme için bir ortam sağlayabilir. Başarılı bir küçük grubun en önemli yönlerinden biri, tüm üyelere eşit fırsatların sunulmasına izin verirken tartışmayı yürüten kolaylaştırıcının hazırlığı ve becerisidir. Doğru temel çalışma, hevesli öğrenen katılımı ve oturumun sonunda yararlı geri bildirimlerle, küçük grup tartışmaları, bir programın öğrenenlerinin ve öğretmenlerinin en sevdiği öğrenme modu haline gelebilir.

Özet Noktalar:

- 1 Küçük gruplar, bir konunun derinlemesine tartışılmasına izin verir.
- 2 Başarının anahtarı, hazır ve yetenekli kolaylaştırıcıdır.
- 3 Öğrencilerin hevesli katılımı, küçük grubun etkinliğini artırır.

Kaynaklar

1. Cooper JL, MacGregor J, Smith KA, et al. Implementing small-group instruction: insights from successful practitioners. *New Dir Teach Learn* 2000; 81: 63– 76.
2. Johnson JP, Mighten A. A comparison of teaching strategies: lecture notes combined with structured group discussion versus lecture only. *J Nurs Educ* 2005; 44: 319– 322.
3. Whitman N, Schwenk T. *A Handbook for Group Discussion Leaders*. University of Utah School of Medicine: Salt Lake City, UT, 1999.

4. Visschers-Pleijers A, Dolmans DH, de Leng BA, et al. Analysis of verbal interactions in tutorial groups: a process study. *Med Educ* 2006; 40: 129– 137.
5. Crosby J. Learning in small groups and problem-based learning. In: Sweet J, Uttly S, Taylor I, eds. *Medical, Dental & Veterinary Education: Learning in Small Groups and Problem-based Learning*, Kogan Page: London, UK, 2003: 101– 121.
6. Van Blankenstein FM, Dolmans DH, van der Vleuten CP, et al. Which cognitive processes support learning during small-group discussion? The role of providing explanations and listening to others. *Instr Sci* 2011; 39: 189– 204.
7. Kilroy DA. Problem based learning. *Emerg Med J* 2004; 21: 411– 413.
8. Parmelee DX. Twelve tips for doing effective Team-Based Learning (TBL). *Med Teach* 2010; 32: 118– 122.
9. Parmelee DX. Team-based learning: moving forward in curriculum innovation: a commentary. *Med Teach* 2010; 23: 105– 107.
10. Zgheib NK. Using team-based learning to teach pharmacology to second year medical students improves student performance. *Med Teach* 2010; 32: 130– 135.
11. Van der Putten M, Vichit-Vadakan N. A pilot use of team-based learning in graduate public health education. *Southeast Asian J Trop Med Public Health* 2010; 41: 743– 753.
12. Badiera G, Lee S, Tiberius R. Creating effective learning in today's emergency departments: how accomplished teachers get it done. *Ann Emerg Med* 2005; 45: 253– 261.
13. Steinert Y. Student perceptions of effective small group teaching. *Med Educ* 2004; 38: 286– 293.
14. Jaques D. Teaching small groups. *BMJ* 2003; 326: 492– 494.
15. Cotner S, Baepler P, Kellerman A. Scratch this! The IF-AT as a technique for stimulating group discussion and exposing misconceptions. *J Coll Sci Teach* 2008; 37: 48– 53.